

Så har vi i løbet af udvalgsbehandlingen haft en lang række henvendelser fra en lang række kommuner. Der er fremført synspunkter, nogle med vægt og andre med mindre vægt. Eksempelvis – uden at sætte navn på – har det ikke gjort noget stærkt indtryk på mig, når en borgmester møder op i Folketingets Kommunaludvalg og mener, at dette koster sammenlagt med ændringerne her 100.000 kr. – 100.000 kr. – for den pågældende kommune, og at det vil kunne give grundlag for massive skattestigninger. Det gjorde ikke noget stærkt indtryk på mig.

Omvendt er der en række andre kommuner, som er mødt frem og har argumenteret godt, ordentligt og sagligt for synspunkterne. Det er så også baggrunden for, at indenrigsministeren undervejs i udvalgsbehandlingen over for Folketinget har oplyst, at man inden for den pulje, der er, har sikret, at specielt i de kommuner, som er blevet berørt af dét, der er sket vedrørende omlægningerne på vejområdet, finder man en flerårig løsning, der giver dem en bedre mulighed end det, der lå i det oprindelige lovforslag. Det hilser vi med tilfredshed.

Jeg vil godt til slut sætte spørgsmålstegn ved, om diskussionen omkring fattige og ikkefattige kommuner altid foregår på et fuldt oplyst grundlag. Det er, som om man alene gør fattige kommuner op på grundlag af, hvad skattegrundlaget er i den pågældende kommune. Jeg er helt enig i, at det selvfølgelig er den ene meget væsentlige halvdel af sandheden.

Det er selvfølgelig også derfor, at indenrigsministeren, der jo også er enig i de synspunkter, der er indeholdt i de lovforslag, vi har til behandling, har sikret en bedre udligning for de fattigste kommuner, i og med at overudligningen forbedres, sådan at der nu gives overudligning på 85 pct. eller helt op til 90 pct. af et gennemsnitligt skattegrundlag. Det vil sige, at for de dårligst stillede kommuner bliver der i forhold til indkomstudligningen på indkomstsiden klart skabt forbedringer.

Men det er, som om man glemmer at diskutere den anden halvdel, nemlig udgiftssiden. Vi behøver såmænd ikke bare at se på kommuner. Man kan se på helt almindelige familier. Der er familier med jævne indkomster, som ikke lænere har forsørgerbyrder, som har lav husleje osv., og de behøver bestemt ikke at være fattige, selv om de har jævne indkomster. Anderledes er det med unge familier, der sidder med stor studiegæld, som sidder med stor forsørgerforpligtelse, og som sidder med dyre huslejer. Selv om

de har væsentlig højere indkomster, er det bestemt ikke sikkert, at deres muligheder for at have overskud i økonomien er bedre.

Det samme er tilfældet, når vi ser på kommunerne. Så når vi ser på, hvem der er fattige, og hvem der er rige, er vi nødt til også i den vurdering – det håber jeg, man er enige i – at have både indkomstsiden og nødvendige udgiftssider med i forhold til de opgaver, som Folketinget har bedt det lokale led om at løse bedst muligt, ligest muligt, uanset om man bor det ene eller det andet sted.

(Kort bemærkning).

Torben Rechendorff (KF):

Der er ikke noget så forfriskende, som når hr. Ole Stavad foregiver at være rigtig vred. Heldigvis ved vi jo alle sammen, at sådan forholder det sig ikke, han er ikke rigtig vred.

Jeg skal senere vende tilbage til nogle flere af de ting, som hr. Ole Stavad fremdrog, men jeg er lidt ængstelig for, at debatten nu kommer til at koncentrere sig om en enkelt del af hr. Ole Stavads ræsonnement. Derfor vil jeg gerne i hvert fald på Det Konservative Folkepartis vegne bringe et dementi. Det drejer sig om hr. Ole Stavads enorme ophidselse over et enkelt afsnit i vores betænkning. Jeg vil gerne citere det pågældende afsnit. Der står:

»Mindretallet frygter, at den stærke understregning af de sociale kriterier vil mindske kommunernes incitamenter til at løse de sociale problemer. Resultatet kan blive en cementering af de kommunale problemer.«

Der skal nu nok stå »sociale problemer«, tror jeg. Det er nok en skrivfejl.

Men bortset fra det: Det bliver så i hr. Ole Stavads oplevelsesverden til en snak om VKZ-partierne, der sikkert nu vil sætte dagpengene ned, og at der sikkert skal ydes mennesker, som er i sociale vanskeligheder, mindre kontanthjælp. Altså, undskyld jeg siger det ligeud: Tag det nu roligt, vi frygter faktisk, at en stærkere understregning af de sociale kriterier vil mindske kommunernes incitamenter til at løse de sociale problemer.

Det kan Socialdemokratiet og Socialdemokratiets ordfører jo være uenig i, men at det skulle kunne føre til, at vi i en betænkning omkring den kommunale udligning plæderer for mindre dagpenge og mindre kontanthjælp! Det vil jeg godt bede om at vi fik pillet ud af debatten, for ellers bliver det ikke til at gennemleve den næste times tid.